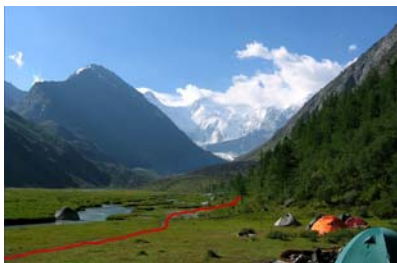

BĚLUCHA – 4506 M.N.M.

Пřístup a výstup na Běluchu

Мапа: toto je mapa z roku 1990. Protože ledovce odtávají a řekl bych, že tady docela rychle, není zobrazení úplně stoprocentní. Začíná u jezera Ak-kem, kam se chodí nejlépe z Tjunguru. Jednotlivé body jsou rozebrány níže.

Bod 1.: jezero Ak-kem, pohled na severní stěnu Běluchy.

Bod 1.: jezero Ak-kem, pohled zpátky k meteorologické stanici.

K jezeru Ak-kem (1) se dá dostat několika způsoby. Vrtulníkem (pravděpodobně létá z Ust'-Koksy, je tam letiště), s místními na koních, nebo pěšky. Z Tjunguru to je cesta na dva dny. Jezero nejde netrefit, v podstatě tam vede pouze jedna přímá cesta, z větší části kolem řeky Ak-kem. Jezero se obchází po pravém břehu ve směru chůze k horám. Tady je nejlepší strávit noc.

Bod 2.: skoro vyschlé jezero nad jezerem Ak-kem. **Bod 3.:** suť u ledovce Ak-kem.

Od jezera se pokračuje proti proudu řeky Ak-kem. Nad ním je ještě jedno vyschlé jezero (2), to se míjí po levém břehu po pěšině, která je místy neznatelná. Potom se nastoupí na suťovisko, po nějakém čase se jde nad ledovcem Ak-kem. Varianta je i chůze po ledovci, cesta to je poměrně bezpečná, místní chodí tudy. Jakmile se ledovec začne zvedat (3), je nutno přejít na pěšinu v sutí po levé straně. Na Tomskie stojanki to od jezera trvá 8-10 hodin chůze.

Bod 4.: Tomskie stojanki.

Tomskie stojanki (4) je jeden ze záchytných bodů, v boudě se dá na vlastním vařiči uvařit. U ledovce se dá nabrat voda z něj vytékající. Voda už nemá žádné minerály, ale pít se to dá. Ideálně upravit nějakým multivitamínem. Na moréně je pár plácků na stany. Sem ještě chodí turisté na dvoudenní trek, podívat se na severní stěnu Běluchy. Tady přenocovat.

Bod 5.: ledovec u Tomskie stojanki

Bod 6.: sedlo Delane pass

Čelo ledovce (5) je vidět ze stanu. Podle mapy se stále jedná o ledovec Akkem. Horští vůdce zde učí klienty lezení v ledu. Ledovec se obchází zprava, jde to i přímo přes něj, ale je to zbytečný. Po chvíli se na něj zprava stejně přejde a jde se až nakonec, pod sedlo Delane pass (6). Poslední možnost nabrat vodu. Je to zase klasická ledovcová destilka bez minerálů.

Bod 6.: v sedle Delane pass

Bod 6.: do sedla Delane pass

Výstup do sedla (6) začíná trhlinou. Potom cca 250 metrů lezení v ledu na vrchol. Klienti horských vůdců to mají na levé straně vyfixovaný. Je nutnost mít nějaké zkušenosti s lezením v ledu, jištěním a šandováním. Mapa udává obtížnost 2B v Ruské stupnici. Sklon ledu je cca 50°.

Bod 7.: ledovec Mensu, nahoře je Berel camp

Bod 7.: ledovec Mensu, pohled zpátky. Nahoře je Delane pass.

Po výlezu na Delane pass se jde přes ledovec Mensu (7). V podstatě se traverzuje skalní stěna, která je po pravé ruce. Je zde hodně trhlin, navázání je nutností. Po přejití ledovce se přímo ve směru vystoupá, trhliny jsou i zde.

Bod 8.: Berel camp. Pohled zpátky s Běluchou za zády.

Bod 8.: Berel camp. Na Běluchu se jde z tohoto pohledu doleva.

V Berel campu (8) je ideální udělat zákop na stan. Je to nechráněné sedlo, ale poměrně bezpečné. To ovšem záleží na hloubce zákopu.

Bod 9.: camp hodinu cesty z Berel campu. Pohled zpátky.

Bod 10.: Bělucha. Východní vrchol (vlevo), 4506 metrů nad mořem.

Na samotný výstup se z Berel campu (8) vyráží okolo čtvrté hodiny ranní. Na vrchol by to mělo být šest až sedm hodin. V poledne je nutno otočit to zpátky, ať je člověk kdekoliv. Po hodině cesty je předsunutý tábor (9), nejde se zde ale zakopat. Lepší varianta je nocovat v Berel campu (8).

Na hlavní vrchol (10) vedou dvě cesty, hlavní je zprava, je to lezení ve firmu mezi trhlinami, později deset délek po suti o obtížnosti I-II UIAA. Celková obtížnost dle Rusů je 3B.

Cesta zleva je, dle ruské stupnice, o obtížnosti 3A. Drtivá většina lidí ale volí variantu vpravo. Cesty na fotce nejsou nakresleny, protože dál jsme se bohužel nedostali, neznám proto přesnou výstupovou trasu.

Výstup je fyzicky docela náročný a hodně velkou roli zde hraje počasí.

Časový harmonogram

Tjungur – jezero Ak-kem	Pěšky i koňmo za dva dny. Na koni se člověk tak neunaví, ale otlačí si prdel od sedla. Vrtulníkem z Ust'-Koksy to je záležitost několika minut, nevím ale, jestli se fakt lítá z Ust'-Koksy a hlavně za kolik.
Jezero Ak-kem – Tomskie stojanki	8-10 hodin. Cesta v sutí je špatná, je zde hodně matoucích kamenných mužlíků, ale zabloudit nejde. Jde se stále rovně kolem ledovce. V poslední etapě se cesta i s ledovcem stáčí doleva
Tomskie stojanki – Berel camp	Hodinu po ledovci pod Delane pass. Vylezení v sehrané dvojici zabere necelé dvě hodiny. Po ledovci Mensu k začátku stoupání asi hodinu a půl. Výstup do sedla necelé dvě hodiny. Celkově tedy skoro sedm hodin.
Berel camp – vrchol Běluchy	Udává se čas šest až sedm hodin. Potom ještě tak čtyři hodiny zpátky. Hlavně se to musí otočit a začít sestupovat nejpozději v poledne i bez dosažení vrcholu!
Berel camp – jezero Ak-kem	Jde to stihnou naráz s vynecháním noci na Tomskie stojanki. My jsme to ušli za patnáct hodin. Ale byli jsme už docela vyčerpaní a nějaký ten den hladoví.
Jezero Ak-kem - Tjungur	Opět dva dny. Na koni možná i za den, ale je to fakt celý den v sedle.

Vybavení

Nejdeálnějším počet lidí na jedno lano jsou dva, zejména kvůli rychlosti.

Vybavení jednotlivce

- úvazek s odsedkou
- mačky
- cepíny (do dvojice stačí dva technické a jeden turistický)
- helmu (i když my jsme ji neměli ani jeden)
- prusíky (takový ten základní set na ledovec a něco navíc)
- dvě smyce (i když jsme je nakonec nepoužili)
- několik karabin se šroubem (my jich měli dohromady pět a nějaký by se taky ještě šikly)
- šťourátko na Abalakovovy hodiny a na čištění šroubů od ledu

Materiál do družstva

- lano (my jsme měli jedno poloviční, šedesát metrů. Místní lezli na jednoduchým, délka mezi třiceti a padesáti metry, vypadalo to, že kdo co kde uřízl, to měl)
- šrouby do ledu (měli jsme jich pět a ještě by jsme tak tři uživili)
- kus repky na vymotávání šroubu při rušení jištění po slanění

Zkušenosti

- lezení v ledu
- štrandování v ledu
- jištění v ledu
- rušení štrandů v ledu

Brýle na ledovec, pořádný hadry (Rusové lezli i v riflích, ale oni už jsou takoví), rukavice, pořádný boty apod. jsou samozřejmost. Poměrně důležitá je lopata na zakopání se v Berel campu. Hlavně jsou ale potřeba nějaký zkušenosti a myslet hlavou.